

அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிலைச் செய்யும் பதினாறு கும்பங்களைத் தவிர ஏனையவர்களுக்குச் செங்கல் சமீபகாலிலும், நாளாந்த கமிதித் தொழிலுமே பிரதான வருமானமாகும்.

ஒருமுழுச் சோலை கிராமத்தில் இருந்து பிரம்பு வட்டுவதற்கு ஆறு, ஏழு கிலோமீட்டர் கடந்து படவான் கரைப் பிரதேசமான கொடுவாடும், வடிக் கட்டும் போன்ற இடங்களாகச் செல்லவேண்டும். இந்த இடங்கள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் பிரதேசமாகவே இருந்தது. இப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதற்குச் செங்கல் கிழைத்தால் இராணுவ முகாமையே ஊடறுத்தே செல்ல வேண்டும். இந்த பாலத்திற்கு டாக் செல்லாமல் கொம்மாதுறை வயல் வெளிப் பிரதேசத்தாலும் இப் பிரதேசங்களுக்கு இவர்கள் செல்லலாம். அப்படிச் சென்ற காலங்களும் இருந்தது. இப்போது அப்படிச் செல்பவர்களை அனுமதியற்ற பயணமகவும், புலியெனவும் இராணுவம் சூட்டித் தள்ளுகிற சம்பவங்களே நிறையவே உண்டு.

செங்கல் கிழைத்த பாலத்தில் இராணுவத்தோடு தமிழ் இராணுவக் குழுவான புளட்டும் குடிகொண்டிருந்தனர். பாலத்தில் இராணுவத்தினர் படவான் கரைக்குப் போக முடியாது என மறித்தார்கள் யோனால், மதியம் வரை முகாமின் ஓரத்தில் குந்தியிருந்துவிட்டு வீட்டுக்கு வறும் கையோடு திரும்புவதும் வழக்கமாகியிருக்கும். இந்த காலங்களில் வீட்டில் வறும் தலையிரித்தாலும், செங்கல் சமீபகாலில் வேலை செய்வர்களின் வீடுகளிலும் கிட.

இங்குள்ளவர்களின் எழுத்தறிவு வீதம் மிகக் குறைவாக இருப்பதாலும், கமிதித் தொழிலுக்காக வெளியிடங்களாகச் செல்வதாலும் இவர்களால் பிள்ளைகளின் படிப்புகள் சரியான முறையில் கவனிக்கப் படுவதில்லை. மட்டும் லாமல் வறும், சமீபப் போன்ற பலதரப்பட்ட காரணிகளால் இங்குள்ள பிள்ளைகளின் பாடசாலை இடைவிலகல் வீதமும் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

மட்டக்களப்பில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டை, தரை வழி வழங்கல் சார்ந்த கிராமங்களில் ஒன்றாகக் களவன்கணை இருந்ததால், புவோடு கட்டிய நாரும் மணக்குமாப் போல் களவன்கணை கிராமத்துடன் ஒட்டிய ஒருமுழுச் சோலை கிராமமும் மணக்கத் தொடங்கியது. புலி பிடிக்க வரும் இராணுவத்தினர், துணை இராணுவ குழுக்களும் பதுங்கியிருப்பதும் அடிக் கடி மோதல் நடக்கும் இடமாகவும் ஒருமுழுச் சோலை கிராமம் மாறியது. இராணுவம் பதுங்கியிருக்கும் நேரத்தில், கிராமத்தையெல்லாம் வெளியில் போபவர்கள் புலிகளுக்குத் தகவல் வழங்கி விடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் யாரையும் கிராமத்தையெல்லாம் வெளியே போக இராணுவத்தினர் அனுமதிப்பதில்லை. வெளிச் சென்று படிக்கும் மாணவர்களையும் கிட. இதனால் மாணவர்களின் படிப்புகள் பாதிக்கத் தொடங்கியதுடன், அன்றாடம் காசு சிகள் பட்டினி கிடந்த காலங்கள் நிறையவே உண்டு.

நெருக்கடியான இந்த சமூகத்தில் இருந்து தப்பிக்க நின்றது நண்பர்களிடம் சேர்ந்து விடாதவிடப் புலிகளில் போய்ச் சேர்ந்தான் சின்னவன். சட்டியில் இருந்து அடப்பில் விழுந்த கதையாகியது சின்னவனின் வாழ்க்கை. 2004ம் ஆண்டு சின்னவன் இயக்கத்துக்கு சேரும் போது வயது பதினாறு. அடிக் கடி தன்னுடைய கிராமத்தில் விடாதவிடப் புலிகளுக்கு இராணுவத்துக்குமிடையில் நடக்கும் சண்டை, இதானால் சரியான தொழிலில்லை, பட்டினி எல்லாமாக சேர்ந்து அவனது தரே வு விடாதவிடப் புலியாக இருந்தது.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரையான சின்னவனால் படிக்க முடிந்தது. அதுக்குமேல் அவனால் படிப்பதைத் தொடர முடியவில்லை. இந்த வகுப்பையும் பெரிய கஷ்டப்பட்டுத்தான் முடித்து வைத்தான். நல்ல வழிகாட்டிகளும், சமூகமும் அமைந்திருந்தால் அவனும் மலேக்கு படித்திருப்பான். பள்ளிக்கூடம் விட்டுவந்தால் அப்பாவின் தொழிலுக்கு உதவி, லீ வு நாளின்றால் அப்பாவைப் பிரம்புவெட்ட போகணும். எல்லாத்துக்குமேலாக ஊருக்குள்ள ஆமிக் காரன் வந்தால் பள்ளியில் படிப்பில்லை, ஆமிக் காரனுக்குப் புலிகளுக்குமிடையில் சண்டை நடந்தால் ஊரில்லாம் மரண ஓலம், எல்லாத்துக்குமேலாக பட்டினி என்று ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டினாற் போலவந்து ஒரு முடிச்சு சோலை கிராமத்தின் படிப்பையும் நாசமாக கிவிட்டிருந்தது. சின்னவனும் அதுக்கு விதிவிலக்கல்ல.

சின்னவன் விடாதவிடப் புலிகளில் சேர்த காலம், உள் மூரண்பாடுகளில் புலிகள் சிக்கித் தவித்த காலம். இதையெல்லாம் சின்னவனுக்கு விளங்கிக் கொள்ளும் பக்குவமும் இருக்கவில்லை, பக்குவமாக விளங்கப் படுத்தவும் யாரும் மில்லை. சின்னவனுக்கு மட்டக் களப்பு தரவையில் வைத்து குறுகியகால பயிற்சி வழங்கப் பட்டது வன்னிக்கு அனுப்பி வகைக்கப் பட்டான். வன்னிக்குப் போய்ச் சேர்ந்த காலத்தில் இருந்து சின்னவனுக்கு எந்த வலேகையும் வழங்கப் பட்டவில்லை. சாப்பிடுவதும் படுப்பதையும் தவிர அவனுக்கு பெரிய வலேகைகள் அவனுக்கு அங்கிருக்கவில்லை. பெரும் எதிர்பார்ப்போடு வன்னிக்கு வந்த சின்னவனுக்கு எரிச்சலை கொடுத்தது. இந்த நேரத்தில் தான் சின்னவனை மலையகப் பகுத்திக்கு அனுப்ப தீர்மானம் செய்யப் பட்டிருப்பதாக அறிவித்தல் வந்தது. இது அவனுக்கு தனக்குகென்று இயக்கத்தில் ஒரு வலேகை கிடைத்திருக்கென்று ஒரு பக்கத்தில் சந்தோசமாக இருந்தாலும், மறுபக்கத்தில் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு பகுதிக்குள் வந்து வலேகை செய்வதில் பயத்தையும் நெருடலையும் கொடுத்தது.

வன்னியில் இருந்து சின்னவன் 2006ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் நுவரெலியா பகுதிக்கு புலிகளால் அனுப்பி வகைக்கப் பட்டான். பொதுவாக கிழக்கு மாகணப் பொடியனுகளை மலையகப் பகுதிக்கு புலிகள் வலேகைக்கு அனுப்புவது பற்றி சின்னவன் அறிந்து வைத்திருந்தான். "மலையகத்தோடு நெருக்கமான தொடர்புடைய பகுதி கிழக்கு பகுதியின்பதால் அங்கு நிற்பவர்களும் நம் மட பகுதிப் பொடியனாகத்தான்

இருப்பானார்கள்" என்ற எண்ணத்தோடு சின்னவன் நுவரலெயாவில் வந்திறங்கினான்.

சின்னவன் தான் சந்திக்க வேண்டியிருந்த பொறுப்பாளரை சந்தித்த பின் ராகலையிலுள்ள ஒரு தோட்டத்துக்கு அனுப்பப்பட்டான். சின்னவனை வரவழைக்க கிழக்கைச் சேர்ந்த சரோ, ராகலையைச் சேர்ந்த ராஜா என்ற இரு போரளிகள் தயாராக இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் அந்த தோட்டத்துக்கு பழையவர்கள். அவர்கள் தான் சின்னவன் என்ன சாப்பிடணும் என்பதிலிருந்து எங்கு போவது என்ன செய்வது என்பது பற்றியெல்லாம் தீர்மானிப்பார்கள். தின்பதும் படுப்பதும் எட்டுமாதங்கள் ஓடின. ஆள் நடமாட்டமில்லாத பகுதியாதலால் கொஞ்சமாவது வளையே நிற்கக்கூடியதாக இருந்தது. இல்லாவிட்டால் எட்டு மாதமும் வீட்டுக்குள்ளே இருந்து அவனுக்கு தலை வெடித்திருக்கும்.

சரோவும், ராஜாவும் சின்னவனை விட்டு விட்டு இரவு நேரங்களில் வளையே போய் வருவார்கள். அவர்கள் போகும் போது ஒரு துப்பாக்கியையும் தூக்கிக்கொண்டுதான் போவார்கள். நாட்கள் செல்ல செல்லத் தான் சின்னவனுக்கு விளங்கியது, 'ஊர் கட்டப்படு சாயத்துக்குதான் இரவில் இவர்கள் வளையே போய் வருகிறார்கள்' என்று. வழமைபோல அன்றிரவும் ராகலை நகருக்குள் கடலை ஒன்றில் ஏற்பட்ட தகராறுக்கு கட்டப்படு சாயத்துக்கு சரோவும், ராஜாவும் புறப்பட்டபோது சின்னவனையும் கட்டிச் சென்றார்கள். இரவில் தயிலை தோட்டத்துக்குள்ளால் சென்றதால் பாதையைத் தவறிவிட்டு விட்டார்கள். பதை தரையாமல் தடுமாறியவர்கள் இடம் கண்டுபிடிக்க ஊர்வரங்களை நாடவேண்டி வந்தது. துப்பாக்கியை கண்டவர்கள் தங்களையே 'பயத்தால்' இடத்தின் கூறிப்பை இவர்களுக்கு சொல்லிவிட்டு, 'பக்தியால்' பொலிசுக்கு விடயத்தையும் சொல்லிவிட்டார்கள்.

மீண்டும் துப்பாக்கியுடன் 'பயம்' காட்டிய பதையால் வந்ததேறுவதற்கும், பொலிசார் மீவரை நோக்கி சரமாரியாக துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்வதற்கும் சரியாக இருந்தது. சின்னவனுக்கு முன்னால் பாதையில் கால் வைத்த ராஜாவும், சரோவும் பொலிசாரின் எதிர்பாராத துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் நிலைகுலைந்து, தங்களையே தயார்படுத்துவதற்கிடையில் பொலிசாரின் துப்பாக்கி தோட்டாக்கள் மூந்திவிட்டது. அந்த இடத்திலே இருவரது உடலும் இரத்தத்தில் தோய்ந்தது உயிர் பிரிந்தது. திரும்பி ஓட எத்தனித்த சின்னவனின் இடது மூங்காலை பொலிசாரின் தோட்டா பதம் பார்த்தது. திரும்பி பாரக்காமல் தயிலை தோட்டத்துக்குள் இறங்கிவிட்டான் சின்னவன். கூறிப்பிட துரத்துக்குமேல் சின்னவனால் ஓடமுடியாமல் போய்விட்டது. இடம் தரையாதாலும் இரத்தப்போக்காலும் களைப்படைந்து மயக்கமடைந்து தயிலைத் தோட்டத்துக்குள் விழுந்துவிட்டான்.

மறுநாள் காலையில் அந்த பகுதி தயிலை தோட்டத்தை சல்லடை போட்ட பொலிசார் தயிலைத் தோட்டத்துக்குள் மயங்கிகிடந்த சின்னவனை கண்டு பிடித்தனர். நவம்பர்

மாதம் 2006ம் ஆண்டு ராகலபைப் பொலீ சாரின் கைகளுக்குள் சின்னவன் சிக் குண்டான். முழங்காலில் ஏற்பட்ட காயத்துக்கு மருந்து கட்டாமல் வறும் துணியால் சுற்றப்பட்டு கண்ணுக்குள் தள்ளப்பட்டான்.

ராகலபைப் பொலீ ஸ் நிலையத்தில் விசாரணையின் போது இடது கையிலுள்ள சின்ன விரலோடு சேர்ந்த இரண்டு விரல்களையும் எஸ்லோன் குழப்போட்டு மடித்து துபிக் துபிக் உடைத்தார்கள். தண்ணீரில் தலையை அமிழ்த்தி பிடித்து மச்சு திணறித்தார்கள், தலைகீழாக கட்டித்தூக்கினார்கள். இன்னும் என்னென்னமோ செய்தார்கள். இரண்டு விரல்களும் சதையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சின்னவனிடம் ஆயுதம் கட்டார்கள், ஆட்களாக கட்டார்கள். ராகலபைக்கு புதிசான சின்னவனிடம் இருந்து மரண ஓலத்தைத் தவிர பொலீ சாரினால் எதையும் எடுக்க முடியவில்லை. சொல்லவதற்கு சின்னவனிடமும் ஒன்றுமிருக்கவில்லை. பசியால் துடித்தான். மரண வலியால் துவண்டான்.

சின்னவன் கைது செய்யப்பட்டு மின்னாவது நாள் அதிகாலையில் 4.30 மணியளவில் பொலீ ஸ் ஜீப்பில் ஏற்றப்பட்டு பொலீ ஸ் நிலையத்திலே வளையே கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

பனித்தூறல்கள், குளிர். ஆளையாள் திரியாத இருட்டில் ஓடிக் கொண்டிருந்த பொலீ ஸ் ஜீப் ஒரு தயிலை தோட்டத்து மறையில் நின்றது. சின்னவன் ஜீப்பிலிருந்து இறக்கப்பட்டான். முன்னுக்கு நிப்பவனின் முகம் திரியாத இருட்டில் வீதியோரமாக முழங்காலில் வக்கப்பட்டான். காயம் பட்ட கால்கள் வலி எடுக்க ஆரம்பித்தது. முன்கினான். அந்த உயரமான வாட்டசாட்டமான பொலீ ஸின் துப்பாக்கி சின்னவனின் நெத்தியை நோக்கி நீட்டப்பட்டது. அவ்வளவுதான் திரியும் சின்னவனுக்கு.

கூற்றூயிராக கிடந்த சின்னவனின் முன்கல் சத்தம் கட்டு தயிலைத் தோட்டத்துக்கு வலையைக் குச்சிச் சென்றவர்கள் சின்னவனைத் தூக்கிக் கொண்டு ராகலபை வதைத்திய சாலையில் சேர்த்தார்கள். சின்னவனின் வலதுபக்க தொண்டையைப் பொலீ ஸாரின் தோட்டா கிழித்திருந்தது. ராகலபை வதைத்திய சாலையில் முதலுதவி வழங்கப்பட்டு உடனடியாக சின்னவன் கண்டி வதைத்தியசாலையைக் குமாற்றப்பட்டான். பொலீ ஸார்தான் சின்னவனின் இந்த நிலைமைக்கு காரணம் என்றறியாத வதைத்தியசாலை நிருவாகம் சின்னவனின் நிலைமை பற்றிய தகவலைப் பொலீ ஸாருக்கும் சொல்லியிருந்தனர். சின்னவன் தப்பிவிட்டான் என்ற விடயத்தை அறிந்த ராகலபைப் பொலீ ஸார் அவனைப் பின்தொடர்ந்து கண்டி வதைத்தியசாலைவரவாக்கும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

கண்முழித்தபோது தான் உயிருடன் இருப்பதையும், கண்டி வதைத்தியசாலையில்

இருப்பதையும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான். குறை உயிருடன் கிடந்த தன்னையே பாதையால் சின்றவர்களே ராகல வதைத் தியசாலகைக்கு எடுத்துச் சின்று அங்கிருந்து கண்டிக்கு மாற்றியதையும் அறிந்து கொண்டான். ஏழு மாதமாக கண்டி வதைத் தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்றான்.

அங்கிருந்து சின்னவன் பயங்கரவாத குற்றச் செயல்களுடன் தொடர்புடையவர் என்ற பெயரில் ராகல சிறைச் சாலகைக்கு மாற்றப்பட்டான். தன்னுடைய நிலமையை எடுத்துச் சொல்ல யாருமற்ற நிலையில், தன்னுடைய நிலையை தன்னாலும் சொல்ல முடியாத குரலற்ற நிலையில் நீ திமனறத்தின் தண்டனையை ஏற்றான். 2007ம் ஆண்டு கட்சிப் பகுதியில் சின்னவன் பதுளை சிறைச் சாலகைக்கு மாற்றப்பட்டு 2008ம் ஆண்டு எட்டாம் மாதம் பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவினர் திரும்பவும் சின்னவனை பாரமடெக்குக் வரை பதுளை சிறையில் காலத்தகைக் கழித்தான்.

பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட சின்னவன், ஆயுதங்கள் கட்டும், ஆட்கள் கட்டும் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் மீண்டும் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகப்பட்டான். தான் இருந்த இடத்தைக் கட்டி அடையாளம் கண்டு போக முடியாத நிலையில் ராகலையில் இருந்த சின்னவனை ஆயுதங்களை காட்டும் பபி நுவரலெலியாவைக் கொண்டு போனார்கள். சின்னவனின் கதையை பயங்கரவாத பிரிவினர் நம்பமுத்தார்கள். பொய் சொல்கிறான், தங்களை ஏமாற்றுகிறான் என ஆத்திரமடைந்த பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவினர் சின்னவனை இருட்டில் ஓடும்படி சொல்லிச் சூட முனைந்தார்கள். சின்னவன் அவர்களுடைய காலை பிடித்து அழுதது தொடங்கினான். தயேலத்தைத் தோட்டத்தின் நிசபத்தகை கலத்தைக் கொண்டு சின்னவனின் மரண ஓலம் வளிவந்தது.

அன்றிரவே பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவுக்கு சின்னவன் திரும்ப கொண்டு வரப்பட்டான். நுவரலெலியாவில் தனக்கு தளபதி என்று சொல்லி வன்னியில் இருந்து வந்து யாரை சந்தித்தானோ, அவர் பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவில் மடிப்பு குலையாத சட்டோடோடு கதிரையில் சின்னவனை பார்த்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

சின்னவனுக்கு எல்லாமும் விளங்கிவிட்டது.

கரகரத்த குரலுடன் கனத்த நாட்களை அசைபோடும் சின்னவன்கள்